

ŠLACH BIEŁARUSKANA STUDENTA

DADATAK DA „ŠLACHU MOŁADZI“.

Redahuje Redakcyjnaja Kalebija: J. Jaroška, V. Jermałkovič, Č. Najdziuk, St. Naruševič i U. Pańko.

№ 1.

Vilnia, Maj 1938 h.

Hod 1.

АД РЭДАКЦЫЙНАЙ КАЛЕГІІ

Беларускія студэнты праз доўгі час выдавалі свой студэнцкі орган пад назовам „Студэнцкая Думка“, а так-жа пры „Беларускай Крыніцы“ „Студэнцкую Трыбуну“. Але вось ужо прайшло многа часу, як гэтых часапісаў ня стала. Ня гледзячы на найшчырэшыя намеры, узнавіць іх цяпер няма магчымасьцяў. І гэта — падчырківаем — бяз віны студэнтаў.

Далей аставацца бяз „голосу“ беларускі студэнт ня можа. Ён мусіць мець свой орган, на бачынах якога магчы выказаць свае думкі, абгаварваць свае студэнцкія справы, а так-жа і патрэбы беларускага народу. Ня трэба забывацца, што мы, беларускія студэнты, мусім пакрысе браць у свае рукі нашу агульна-нацыянальную беларускую справу. Брацца-ж за гэта, ня маючы трыбуны, якая служыла-б нам ня толькі для абмену думак, але разам была-б і свайго роду злучвом гэтай маладой беларускай думкі, ня можна.

Маючы гэта на мэце, мы, група беларускіх студэнтаў, увайшлі ў паразумленьне з рэдактарамі і выдаўцамі блізкага нам часапісу „Шлях Моладзі“ і пры яго помачы выдаём першы нумар „ШЛЯХУ БЕЛАРУСКАГА СТУДЭНТА“, як дадатку да „Шляху Моладзі“.

„Шлях Беларускага Студэнта“ будзе трыбунай, з якой беларускі студэнт зможа выказацца і праводзіць ідэйную барацьбу за беларускія нацыянальныя, сацыяльныя і культурныя ідэалы.

Надта магчыма, што ў гэтым акадэміцкім годзе гэты нумар „Шляху Беларускага Студэнта“ будзе першым і апошнім, бо цяпер для студэнтаў гарачы час, час экзамінаў і няма часу на іншыя справы. Але важны пачатак. Вось-жа пачынаем, цвёрда верачы, што ўвосень, з пачаткам новага акадэміцкага году, наш студэнцкі дадатак пры „Шляху Моладзі“ будзе выходзіць стала раз на месяц і ажыўляць студэнцкую працу.

„Шлях Беларускага Студэнта“ будзе зьмяшчаць матэрыялы, якія будуць ня толькі адбіваць жыцьцё Беларускага студэнта, але, як сказана вышэй, будуць так-жа кавець новыя думкі, тварыць беларускую нацыянальную ідэалёгію і пашыраць яе сярод Беларускага студэнцтва, як маладых кадраў Беларускага нацыянальна-адраджэнскага руху.

Рэдакцыйная Калегія запрашае Калежанак і Калегаў загадзя прысылаць матэрыялы ў „Шлях Беларускага Студэнта“, а так-жа і свае ўвагі і пажаданьні.

Рэдакцыйная Калегія «Ш.Б.С.»

Вільня, 20.V.1938.

Ideovy voblik biełaruskaha studentstva

Biełaruskim studentam staviać časam zakid, što jany mała cikaviacca hramadzkiimi problemami i nie pracujuć nad biełaruskaj nacynalnaj ideolohijaj. Taki zakid, mnie zdajecca, niaslušny. Praŭda, jość u biełaruskim studentvie adzinki, da jakich hetaj zakid bolšmieniš možna dastasavać, ale ahulam biaručy biełaruskim student žyva reahuje na ūsiakija duchovyja problemy, a asabliva na roznyja sučasnyja kirunki hramadzkiija. Dumki svaje apiraju ja, jak siabra Biełaruskaha Studenckaha Sajuzu, na svaich asabistyach spaściarohach z žyćcia biełaruskaha studentstva.

Pradusim Biełaruskim Studenckim Sajuz vykazvaje vialikuju mieru hramadzkej dašpiełaści i taktoŭnaści — jon praz uvieć čas svajho isnavaninia, heta znača praz 17-cać hadoŭ, adnosna da starejšaha biełaruskaha hramadzianstva byŭ zaŭsiody neŭtralny, apalityčny. Paasobnyja siabry Sajuzu, jasna, mieli i majuć svaje takija ci inšyja pahlady i sympaty, ale Sujuz jak arhanizacija jość apolityčnym. U abaronie hetaj apalityčnaści ū svaim časie Sajuz pravioŭ pieramožnuju vialikuju baračbu z vonkavymi dziejnikami, katoryja chacieli jaho ūciahnuć u palityčnuju rabotu, hurtujučy pry hetym kala siabie zdarovy biełaruskim element.

Biełaruskaje studentstva, arhanizavanaje ū toj-ža Sajuz, zaŭsiody žyva reahuje na roznyja hramadzkiija sučasnyja jamu kirunki, asabliva na tyja, jakija majuć ci mohuć mieć jakija niebudź adnosiny da biełaruskaha narodu.

Biełaruskim student žyva cikaviacca nacynalnaj problemaj svajho biełaruskaha narodu, dobra sabie zdajučy spravu z taho, što ū hetaj halinie treba pravieści samyja radykalnyja, ale zhodnyja z nacynalnaj dušoj narodu i z jaho patrebami, reformy. Toje-ž samaje treba skazać i ab patrebach biełaruskaha narodu ū jaho žyćci

29928

137486

137486

PIOTR KREČEŪSKI JAK SYMBOL BIEĽARUSKAJA SUMLEŇNIA

(Z referatù čytanağa ŭ B.S.S. 26.III.1938)

Historyja bieĽaruskaha adradžeńnia zapisala na swajch bačynach užo cely rad idejnych baráčbitoŭ za lepšuju dolu BieĽaruskaha Narodu. Siarod ich zaŭatymi litarami ŭpisalasia tak-ža imia Staršyni Rady BieĽaruskaj Narod-Respubliki — Piotry Krečeŭskaha, ad šmierci jakoha sioleta minula 10 hadoŭ.

Piotra Krečeŭski, syn dziaka sielskaha prychodu Kobrynskaha pav., Horadzienskaj hub., radziŭsia 7-ha žniŭnia 1879 h. Vučyŭsia jon u Vilenskaj Duchoŭnaj Pravaslaŭnaj Seminarii, jakuju skončyŭ ŭ 1902 h. Pracavaŭ P. K. praz nieki čas jak narodny vučyciel, a pašla byŭ u Vilenskim dziaržaŭnym banku inspektaram drobnaha kredytu. U 1914 h. byŭ paklikany da vajsakovaje služby i naznačany vajennym čynoŭnikom — dzieĽavodam adnaho z vajsкова-veterynarnych Ľazaretaŭ. Revalucyja 1917 h. zastala Piatra Krečeŭskaha na hetaj pasadzie ŭ Barysavie, Mien-skaj hub. Z pieršych-ža dzion revalucyji P. Krečeŭski ŭ Barysavie byŭ vysunuty na kiraŭničyja revallucyinyja stanoviščy i vybrany na

šćisla ekanamičnym. BieĽaruskii student u hetaj sprave nia šuka je modnych uzoraŭ za hranicaj, ale apirajecca, jak skazana, na rodnaj bieĽaruskaj dušy i na potrebach bieĽaruskaha narodu.

Prablemu ŭrešćie ahuĽam bieĽaruskaj nacyjanalnej kultury bieĽaruskii student razviazvaje tak-ža, na moj pahlad, razumna i pastupova. Adkidajučy ŭzory savieckija i fašystaŭskija, bieĽaruskii student, u svajej kulturnaj dla narodu pracy, apirajecca na bieĽaruskim nacyjanalnym elemencie: na movie narodu, na jaho historyi, na jaho potrebach sacyjalnych i ekanamičnych.

Da dadatnich prajavaŭ u bieĽaruskim studencvie treba tak-ža zaličyć i jaho tolerancyjnaść da inšych narodaŭ, da ich pravoŭ i ich kultury. Dumaju, što heta sapraŭdy dobraja prajava, bo kali my majem niekamu admaŭlać toje, čaho sami chočam, dyk na jakoj padstavie budziem baranić našy ideały, kali niechta im budzie spraciŭlacca?

Hetak sprava vyhladaje z ideovaj staranoj bieĽaruskaha studenta. Słabiej pradstaŭlajecca starana arhanizacyjnaja. Tut šmat što možna našamu studencvie zakinuć. Ale ab hetym druhim razam.

Student Sajužnik.

staršyniu Barysaŭskaha Savietu sadackich i rabotnickich deputataŭ.

Kali zachistalasia rasiejskaja carskaja turma narodaŭ i kali pierad BieĽaruskim Narodam žjavilasia mahčymašč samastojnaha vyrašeńnia svajho losu, Krečeŭski ustupiŭ u pieršyja rady bieĽaruskaha revalucyjnaha ruchu i braŭ dziejny ŭdzieĽ u budaŭnictvie lepšaje doli svajmu narodu. Jon tady užo byŭ staroŭnikom niezaležnaści i samastojnaści BieĽaruskaha Narodu i idei hetaj astaŭsia viernym až da šmierci.

Na UsiebieĽaruskim Kanhresie ŭ 1917 h. ŭ Miensku byŭ jon vybrany siabram Rady Kanhresu. 19 lutaha 1918 h. Krečeŭski ŭvajšoŭ u skład pieršaha bieĽaruskaha ŭradu, nazvanaha Narodnym Sakratarajatom, u jakim spaŭniaŭ funkciji Džiaržaŭnaha Kantralora. Pašla byŭ staršynioj Handlovaj Pałaty BieĽarusi, sakratarom Rady BieĽaruskaj Narodnaj Respubliki, a 13.XII.1919 h. byŭ vybrany Staršynioj Rady BieĽ. Narodnaj Respubliki i hetaje vysokaje i hanarovajestano-višča zachavaŭ da svaje šmierci.

P. Krečeŭski, jak siabra Rady B.N.R., byŭ dziejnym učasnikom vydańnia 2-ch ustaŭnych hramataŭ da narodaŭ BieĽarusi i aktu abvieščanńia 25.III.1918 h. niezaležnaści BieĽarusi. Jon pobač z inšymi pracavaŭ nad realizacyjaj hetaha aktu, za što pašla pierasledavany vorahami musiŭ emigravać zahranicu. Spačatku prabyvaŭ jon u Koŭnie, pašla ŭ Berlinie, Ryzie i ŭrešćie ŭ Prazie Českiej. Rasčaravany historyčnymi padziejami, nia zhubiŭ adnak Krečeŭski viery ŭ pieramohu Praŭdy. I choć, jak piša ab im jahony namiešnik V. Zacharka („BieĽ. Krynica“, 3.IV.1928): „Vorahi BieĽarusi nia raz rabili prapazycyi P. Krečeŭskamu, adnak jon zaŭsiody adkidaŭ z pahardaj usio toje, što škodžila čystacie nacyjanalna-džiaržaŭnaj niezaležnaści BieĽarusi i hańbila jaho ŭlasnaje imia. Jon dobra viedaŭ, što hetyja prapazycyi robiacca tolki dzieĽa toho, kab vybić z jaho ruk bieĽaruskii šćiah...“ P. Krečeŭski nia zdradziŭ bieĽaruskaje niezaležnickaje idei, vytrymaŭ usie napory i napady. Piotra Krečeŭski heta sapraŭdy symbol bieĽaruskaha narodnaha sumleńnia.

Žyvučy na emigracyi, Krečeŭski nie pierastavaŭ pracavać na bieĽaruskaj adradženskaj nivic, ab čym šviedčyć, miž inšym, vydany ŭ 1926 h. u Prazie pad jahonaj

redakcyjaj zbornik historyi, kultury i ekanomiki p. n. „Замежная Беларусь“, u jakim znachodzim niekalki cikavych artykulaŭ samoĽa P. Krečeŭskaha. Z Prahí P. Krečeŭski 20.V.1924 h. vysłaŭ u Lihu Narodaŭ memorandum, u jakim damahaŭsia naležnych BieĽaruskamu Narodu pravoŭ.

BieĽaruskii pišmieŭnik Kraŭcoŭ Makar, jaki praz nieki čas supolna pracavaŭ z P. Krečeŭskim, u swajch uspaminach ab im („Šlach Moładzi“ № 3 z 1937 h.) piša, što byŭ heta cichi i skromny pracauŭnik, u jakim adnak taiľasia vyraznaja, čviordaja vola iści da kanca ciarnistym šlacham bieĽaruskaha dziejača pakutnika. Duša jaho hareĽa niejkaju romantyčna dziavočaju nadziejaj. Zaŭsiody adnolkavy, kamienna-spakojny, z viečna-Ľaskavym pahladam raščyčych vačeĽ, trymaŭsia z niejkaju patryjaršaju pavahaju. Nikoli na ništo nia žaliŭsia. Byŭ ščyrym demakratam. Što hlyboka pradumaŭ, taho trymaŭsia da kanca, u što vieryŭ, toje baraniŭ z sakavitaščiu i spakojnaščiu...

Acaniajučy Piotru Krečeŭskaha, jak vialikaha zasłužanaha bieĽaruskaha patryjota, z vialikim sumam i žalem treba adznačyć, što pamior jon na čužynie ŭ biednaści i adzinoctvie. „SkončyĽa — jak kaža dalej K. M. — svaju niaŭtomnuju pracu vialikaje bieĽaruskaje serca, pierapoŭnienaje luboŭju da svajho siarmiažnaha narodu... Pamior nožbit švietazarnaje bieĽaruskaje idei...“ Ale pamiać ab im u narodzie budzie viečna...

ŠvietĽaja čystata sumleńnia i stojkaść Piotry Krečeŭskaha pavinna być prykladam bieĽaruskaj moładzi ŭ žyćci i pracy hramadzkej na svajej bieĽaruskaj nivic...

„Naša niaščasćie ŭ tym — pišaŭ P. Krečeŭski ŭ „Zamiežnaj BieĽarusi“, što na praciahu ŭsieĽ džiaržaŭnaj adradženskaj pracy na adpaviednych stanoviščach vykanaŭčaj ulady my bačyli maĽa sumlennyh ludziej...“ Nad hetaj ciažkoj žjavaj hlybaka baleŭ dušoj P. K. da kanca svajho žyćcia, mocna pieražyvajučy niedachop stojkich idejnych ludziej. Voš-ža najvyšejšym abaviazkam bieĽaruskaje studencskaje moładzi pavinna być imknieńnie stvoryć kadry idejnych maĽadyh zmaharoŭ, haĽoŭnym princypam jakich byla-b praca dla dabra ahuĽu, dla dabra BieĽaruskaha Narodu...

Časlaŭ Najdziuk.

Z HISTORYI BIEŁARUSKAHА STUDENCKAHА RUCHU

Biełaruski studencki ruch ma je svaju historyju, ma je svaje pryhožyja tradycyі. Nia budziem tut daloka siahać u historyju. Voźmiem jaho reprezentantaў z druhoj paławiny XIX st., — uspomnim imia slaūnaha Kastusia Kalinoŭskaha, jaki na univertyteckaj laūcy i śvieža pa skančeńni univertytetu (ŭ Pieciarburzie) займаўsia шыrokaj hramadzkej dziejnaśc'iaj i jakoha pahanaj pamiaci Muraŭjoŭ paviesiŭ na Łukiškach za jahonuju paŭstanckuju dziejnaść ŭ 1864 hodzie.—Uspomnim tut imia Ihnata Hryniavieckaha, biełarusa-studenta, nia mienš slaūnaha ad Kastusia Kalinoŭskaha. Nia chto inšy, jak jon spasiarod revalucyjaneraŭ-narodavolcaŭ kinuŭ śmiarotnuju bombu ŭ cara Aleksandra II u 1881 h. 1.III, ad jakoj žhinuŭ i sam. Uspomnim tut biełaruskaha paeta i piśmieńnika Adama Hurynoviča, studenta Technolohičnaha instytutu ŭ Piatrahradzie, jaki taksama pryjmaŭ aktyŭnaje i haračaje ŭčaćcie ŭ tahačasnym revalucyjnym ruchu i za što siadzieŭ u Pietrapaŭlaŭskaj krepasći. Uspomnim taksama Antona Lavickaha, biełaruskaha piśmieńnika (Jadvihina š.), jaki buduży studentam maskoŭskaha univertytetu ŭ kancy XIX stahodździa pryjmaŭ razam z inšymi studentami haračaje ŭčaćcie ŭ hramadzkiŭm žyćci, u revalucyjnaj tahačasnaj rabocie, i jaki za heta apynuŭsia ŭ vastrozie na Butyrkach, dzie siedziačy razam z inšymi biełarusami-studentami zarhanizavaŭ patajny biełaruski studencki hurtok. Ŭrešćie ŭspomnim ab tym, što ŭ kancy XIX st. siarod śviedamych studentaŭ biełarusaŭ paŭstała dumka zarhanizavać biełaruskaju nacyjanalnuju palityčnuju partyju. Siarod hetkich śviedamych biełarusaŭ studentaŭ, adyhraŭšyŭ ad 1896 h. značnuju rolu ŭ biełaruskim studenckim i ahulna-hramadzkiŭm žyćci, byŭ tady ciapierašni profesar varšaŭskaj palitechniki Vaclaŭ Ivanoŭski. Ŭ časie ad 1896 h. da pačatku XX st. u Pieciarburzie isnavaŭ kružok biełarusaŭ studentaŭ, jaki choć tady nia mieŭ formy arhanizacyjnaj, faktyčna byŭ pačatkam Biel. Sac. Hramady.*)

Heta 2-aja paławina XIX stahodździa. Heta našyja pryhožyja

historyčnyja biełaruskija studenckija tradycyі. Ab hetym nikoli nia treba zabyvacca, havoračy ab biełaruskim studenckim ruchu!

A pažniej? XX stahodździe? Biełaruski studencki ruch vystupaje z bolšym rozmacham i siłaj. Revalucyja 1905 hođu charakteryzujecca značnym u joj udziałam biełaruskich studentaŭ. Uspomnim tut choć-by imia piśmieńnicy Ciotki. — Biełaruskija studenty arhanizujucca ŭ svaje zhurtavańni, jasnaja reč, u tych univertyteckich asiarodkach, dzie jany studujuć. Uspomnim tut ab zasnavańni biełaruskaj studenckaj revalucyjnaj moładździ ŭ Pieciarburzie jašče ŭ 1902 h. arhanizacyi pad nazovam „Kruh biełaruskaj narodnaj prašviety“, jakaja zajmalaśia raspaŭsiudžvańniem drukavanych zahranicaj biełaruskich dukaŭ, a tak-ža rabiła ŭžo pačatki biełaruskaha vydaviečva ŭ Rasiei.**)

Paŭstajuć biełaruskija studenckija hurtki i ŭ Maskvie i ŭ inšyŭch univertyteckich centrach Rasiei.

Tak byŭ da suśvietnaj vajny i revalucyі.

A pašla? Biełaruski studencki ruch uzmacniajecca, tak pavodle liku studentaŭ, jak i z hledzišča arhanizacyjnaha. Biełaruski studencki ruch stajecca masavym. Ŭ stalicy Savieckaj Bielarusi Miensku, dzie paŭstała niekalki vyšejšyŭ školaŭ, i ŭ niekatoryŭch asiarodkaŭh SSSR, asabliva hety ruch stajecca mocnym. Pavodle aficyjalnaj publikacyі „Культурное строительство СССР. 1930—34“, Москва, 1935 г.,**) lik *pryhatyŭch biełarusaŭ* ŭvosieni 1934 h. pradstaŭlajacca tak:

A. Sajuznaja sietka: u Vuzy (vyšejšyja navučalnyja ŭstanovy) — 1.768 čalaviek ci 2,86 prac. ahulnaha liku studentaŭ; u technikumy — 2.543 čalaviek ci 2,44 prac. ahulnaha liku studentaŭ.

B. Respublikanskaja sietka (Savieckaja Bielaruś): u Vuzy—2.739, na ahulny lik 4.400 studentaŭ, u technikumy — 6.585, na ahulny lik 8.290 studentaŭ.

Pavodle tej-ža publikacyi na pačatku 1935 hođu. pa ŭsim SSSR (a značyć i ŭ Savieckaj Bielarusi) *naličana* Bielarusau-studentaŭ: 14 tysiač u Vuzach (try procenty ahulnaha liku slu-

chačoŭ hetych školaŭ pa ŭsim SSSR), 20,2 tysiač u technikumach (3,2 prac. ahulnaha liku sluchačoŭ u hetych školaŭh pa ŭsim SSSR).

Abo voźmiem tolki Maskvu, hdzie biełaruskija studenckija arhanizacyi pačali zasnoŭvacca, na pryncypie „ziemlactvaŭ“ jašče ŭ 1921 hodzie, dziakujučy starańniam pradstaŭnikoŭ BSSR M. Marozu i S. Bułatu. Pavodle studenckaha časapisu „Zmahańnie“, orhanu Centralnaha Biuro Biełaruskich Studenckich ziemlactvaŭ u Maskvie, (sšytok pieršy, Miensk 1924), pry isnujučyŭh tady 22 vyšejšyŭ školaŭh u Maskvie, pad kaniec 1922 h. zasnavaŭy biełaruskija ziemlactvy. Hetyja ziemlactvy naličali, z ahulnaha liku 756 siabroŭ studentaŭ, 447 biełarusaŭ.

Biełaruskija studenty ŭ Polščy znachodziacca amal uva ŭsich univertyteckich asiarodkach— Vilnia, Varšava, Pazań, Krakaŭ, Lvoŭ, Lublin. Najbolšy lik ich, zrazumiełaja reč, u Vilni i Varšavie—heta haloŭnyja centry biełaruskaha studenckaha žyćcia.

Ŭ Vilni ŭ 1920 h. zarhanizavaŭsia Biełaruski Studencki Sajuz. Isnuje jon da siańniašniaha dnia i naličaje bolš paŭsotni siabroŭ. Siudy nie ŭvachodziać mnohija studenty biełarusy vilenskaj školy palityčnyŭh navuk, jakaja isnuje pry „Instytucie Badań Europy Wschodniej“. Biel. Stud. S. nie achapłaje ŭsich studentaŭ biełarusaŭ vil.-univertytetu. Ŭ Biełaruski Studencki Sajuz nie naležać niekalki dziesiatkaŭ studentaŭ Biełarusaŭ h. zv. „dzikunoŭ“, jakija nie zapisyvajucca ŭ svaju arhanizacyju z matyvaŭ pryvatna-asabistyŭh (karjera, nadzieja na „pasadki“ i t. d.).

Havoračy ab biełaruskich studentach i ich arhanizacyjach, nia možna abminuć i biełaruskaj studenckaj emigracyi, a tak-ža biełaruskaj studenckaj moładzi ŭ Litvie i Łatvii. Biełaruskaja moładź u poškach viedy apynułasia ci to z prymusu (u siłu palityčnyŭh abstavinaŭh u Krai) ci dobraachvotna na čužynie. Jana raśkidana pa ŭsim śviecie. My viedajem, što ŭ svaim časie vytvaryŭsia davoli pavažny asiarodak biełaruskaha studenckaha žyćcia ŭ Prazie Českej, dzie šmat apynułasia i biełaruskaj moładzi z Polščy (tut nie mahła ustupić dzieła roznych pryčyn u vyšejšyja školy) i z Łat-

*) hl. Ad. Stankievič — „Da historyi biełaruskaha palityčnaha vyzvaleńnia“. Vilnia, 1935 h., bač. 69.

*) hl. tam-ža, bač. 69—70.

**) Apracavanaja na padstavie nia-poŭnyŭch dadzienyŭh.

Karotki ahlad dziejnaści Bielaruskaha Studenskaha Sajuzu za apošni hod

Dziejnaść Bielaruskaha Studenckaha Sajuzu ũ Vilni za apošni 1937—38 hod prajaŭlalašia pieradusim u ladžaŭni:

a) imprezaŭ šyrejšych publičnaha charakteru;

b) publičnych lekcyjaŭ, čytanych prelehientami iz starejšaha hramadzianstva;

c) referataŭ, čytanych siabrami B.S.S.;

d) dyskusyjnych wiečaroŭ, na jakich abhavarvalisia aktualnyja problemy z bielaruskaha žyćcia;

e) praca na pravincyi.

Hetkaja dziejnaść BSS u chronolohičnym paradku pradstaŭlajecca nastupna:

a) 1) 16.V.37 h. u zali ŗniadeckich vil. universytetu „Kancert bielaruskaj piešni“, z učasćiem slaŭnaha salistaha M. Zabejdy-

vii. U 1926 h. tam utvorana bielaruskaja studenckaja arhanizacyja—Abjednaŭnie Bielaruskich Studenckich Arhanizacyjaŭ (u skarocie ABSA); isnuje jašče da siaŭnia; siaŭnia wielmi aslablenaja ũ svaim ličbovym składzie z pryčyny vyjezdu z Prahi—pa skančeniŭ vyšejšych škołaŭ—mnohich studentaŭ: u peryjadzie ad 1922 h. da 1928 h. ũ Prazie studenty bielarusy ličylišia sotniami, ciapier adzinkami. Nam viedama tak-ža, što niekatoryja Bielarusy vučacca ũ Berlinie, Miunchenie, Paryży, Ljeży, Brukseli, Rymie, Sofii i ũ inšych universyteckich miestach Zachodniaj Eŭropy. Nam viedama, što ũ Litvie pry Kovienskim universytecie isnuje ad niekalki hod bielaruskaja studenckaja arhanizacyja, a ũ Latvii—pry Ryskim universytecie—taksama jošć studenty Bielarusy. (Niekalki hod tamu byla tam sproba zarhanizavacca ũ bielaruskuju studenckuju arhanizacyju „Alborutenika;“ jak daviedyvajemsia, arhanizatary da apošniaha času nie apuskajuć ruk i dumajuć zrealizavać svajo pačynanie).

Tak bolš-mienš pradstaŭlajecca ũ karotkim ahladzie bielaruski studencki ruch u perspektyvie historyčnaj ad II paŭoviny XIX st. Patrabuje jon adpaviednych studyjaŭ tak z hledzišča ideovaha svajho nakiravaŭnia, jak i arhanizacyjnaha afarmleŭnia—a tak-ža z hledzišča cyfrovaha vyražeŭnia (statystykal).

Janka Kurhan.

Sumickaha i Bielaruskaha Choru R. Šyrmy;

2) 16.X.37 h. — „Inaŭhuracyjny wiečar“, z referatam kal. M. Ščorsa;

3) 12.XII.37 h. u zali ŗniadeckich USB — Kancert Michała Zabejdy - Sumickaha i Bielaruskaha Choru hr. R. Šyrmy;

4) 4.III.38 h. u tej-ža zali — Kancert Aŭhieŭni Čarniaŭskaj-Orsy i Bielaruskaha Choru hr. R. Šyrmy.

b) 1) 11.XII.37 h. inž. S. Busieł čytaŭ referat ab Sluckim paŭstaŭni;

2) 19.II.38 h. ks. S. Hlakoŭski čytaŭ referat na temu: „Čalaviek jak žyvioła relihijnaja, razumnaja i hramadzkaja“;

3) 7.V.38 h. inž. A. Klimovič—referat na temu: „Žyćcio i dziejnaść dr. T. Hryba“;

4) 14.V.38 h. mhr. J. Šutovič — referat na temu: „Bielaruskaja savietskaja litaratura“.

5) 12.III.38 h. adbyŭsia wiečar pryšviačany narodnym kazkam, ũ časio jakoha vystupali dr. J. Stankievič i Maksim Tank.

c) 1) 21.I.38 h. ladžany wiečar u češć Kastusia Kalinoŭskaha z pryčyny 100-ch ũhodkaŭ naradziŭniaŭ z referatam kal. Vinc. Skłuboŭskaha;

2) 26.III.38 h. ladžany wiečar, pryšviačany pamiaci Piotry Krečeuškaha z nahody 10-ch ũhodkaŭ jahonaje šmierci. U časio hetaha wiečaru referat čytaŭ kal. Č. Najdziuk, a inž. A. Klimovič dzialiušia z prysutnymi ũspaminami ab P. Krečeuškim.

d) 1) 2.IV.37 h. kal. V. Skłuboŭski pračytaŭ referat na temu: „Idealistyčny i matarjalistyčny švietapahlad“;

2) 17.IV.37 h.—dyskusyjny wiečar na temu problemaŭ, zakranutych u časapisie „25 sakavik“, referavaŭ kal. K. Šeška;

3) 22.XI.37 h. — dyskusija nad referatam kal. M. Ščorsa, čytanym padčas Inaŭhuracyi. Koreferat čytaŭ kal. K. Šeška;

4) 11.IX 37 h. — referat kal. A.

Zasima na temu: „Akt 25 sakavika ũ historyčnym ašviateŭni“;

5) 4.XII.37 h. — dyskusyjny referat kal. M. Minkieviča na temu: „Antysemitizm i žydoŭskija ŭaŭki“.

6) 16.III.38 h. byla naŭladžana dyskusija z referatam kal. A. Zasima na temu: „Bielaruski student na wioscy“.

e) Zhodna z adpaviednymi punktami svajho statutu, ab kulturna-ašvietnaj pracy siarod bielaruskaha narodu, — Urad Bielaruskaha Studenckaha Sajuzu, sa zhodaj Rektara universytetu, rabiŭ staraŭni, kab dostać dazvoły na čytaŭnie siabrami Sajuzu referataŭ na pravincyi. Administracyjnaja ũlady stanuli adnak na pieraškodzie realizacyi hetaj pracy.

Tavaryskaje žyćcio vyražašia ũ ladžaŭni: wiečaryny z Ukrainskim Studenckim Sajuzam, abnazamlajučaj harbatki dla novaustupajućych siabraŭ, troch tavaryskich subotnikaŭ, subotnika „Čyrvonaha jaječka“, humarystyčnaha wiečaru „Andrejki-Mikołki“, wiečaryny 3-ch Stud. Sajuzau — Bielaruskaha, Litoŭskaha i Ukrainskaha.

22.V.38 h. Bielaruski Studencki Sajuz ladziŭ siabroŭskuju ekskursiju ũ Verki pad Vilniaj, u jakoj brali ũdzieŭ sioletnija absolventy Vilenskaje Bielaruskaje Himnazii.

Hetak u skarocanym vyhladzie pradstalajecca dziejnaść Bielaruskaha Studenckaha Sajuzu ũ Vilni ũ aznačanym časio. Na pracu ũ šyrejšym maštabie nie pazvalali BSS skupyja finansavyja srodki, jakija składalisia pieravažna z miesiačnych siabroŭskich składak, i tyja dobra znanyja ũsim varunki, u jakich siaŭnia žyvie Bielaruski Narod.

V. Jermałkovič.

UVAHA! 25.V.38 u 6-aj zali hał. budynku USB adbudziecca referat M. Tanka ab biel. narodnaj tvorčašci. 28.V tam-ža mgr. J. Šutovič pračytaje dalejšy ciah svajho referatu ab bielaruskaj savietskaj litaratury. Pač. a h.18.

Da viedama biel. studentau

Bielaruski Studencki Sajuz miešicca: Vilnia, Zavalnaja vul. 1—2. Hadziny pryjma: ad 19 da 21.

